

31999L0044

L 171/12

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

7.7.1999

**SMERNICA 1999/44/ES EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY
z 25. mája 1999
o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä na jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy na základe spoločného textu schváleného zmluvným výborom 18. mája 1999 ⁽³⁾,

- (1) keďže článok 153 ods. 1 a 3) zmluvy ustanovuje, že spoločenstvo by malo opatreniami prijatými podľa jej článku 95 prispieť k dosiahnutiu vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa;
- (2) keďže vnútorný trh tvorí územie bez vnútorných hraníc, kde je zabezpečený voľný pohyb tovaru, osôb, služieb a kapitálu; keďže sa voľný pohyb tovaru týka nielen transakcií, ktoré vykonávajú osoby pri obchodovaní, ale aj transakcií, ktoré vykonávajú súkromné osoby; keďže to znamená, že spotrebiteľia bývajúci v jednom členskom štáte by mohli voľne nakupovať tovar na území iného členského štátu na základe jednotného minimálneho súboru jasných pravidiel platných pre predaj spotrebného tovaru;
- (3) keďže zákony členských štátov týkajúce sa predaja spotrebného tovaru sú trochu rozdielne, z čoho vyplýva, že národné trhy so spotrebným tovarom sa odlišujú a mohla by sa narušiť hospodárska súťaž medzi predávajúcimi;
- (4) keďže spotrebiteľia, ktorí chcú využívať výhody veľkého trhu tak, že budú kupovať tovar v iných členských štátoch, ako je ich domovský štát, zohrávajú dôležitú úlohu pri dotváraní vnútorného trhu; keďže by sa malo zabrániť umelému obnoveniu hraníc a izolácii trhov; keďže sa príležitosti pre spotrebiteľov značne rozšírili zásluhou nových komunikačných technológií, ktoré umožňujú ľahký prístup k distribučným systémom v iných členských štátoch alebo v tretích krajinách; keďže pri absencii minimálnej

harmonizácie predpisov, ktoré upravujú predaj spotrebného tovaru, by sa zabránilo rozvoju predaja tovaru na diaľku pomocou nových komunikačných technológií;

- (5) keďže vytvorenie spoločného súboru minimálnych predpisov spotrebiteľského práva, ktoré platia bez ohľadu na to, kde v spoločenstve sa tovar kúpil, posilní dôveru spotrebiteľa a umožní spotrebiteľom čo najlepšie využiť vnútorný trh;
- (6) keďže hlavné problémy, s ktorými sa spotrebiteľia stretávajú a hlavný zdroj sporov s predávajúcimi sa týkajú nesúladu tovaru so zmluvou; keďže je preto vhodné aproximovať v tomto ohľade vnútroštátne právne predpisy platné pre predaj spotrebného tovaru, avšak bez zasahovania do ustanovení a zásad vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa zmluvnej a mimozmluvnej zodpovednosti;
- (7) keďže tovar musí predovšetkým zodpovedať zmluvnej špecifikácii; keďže zásada súladu so zmluvou sa môže považovať za spoločnú pre rôzne národné právne zvyklosti; keďže v určitých národných právnych zvyklostiach môže byť nemožné, aby sa pri zabezpečovaní minimálnej úrovne ochrany spotrebiteľa spoliehalo iba na túto zásadu; keďže podľa takýchto právnych zvyklostí a hlavne dodatočných národných ustanovení môže byť prospešné, aby sa zabezpečila ochrana spotrebiteľa v prípadoch, keď si zmluvné strany nedohodli konkrétne zmluvné podmienky, alebo keď si zmluvné strany dohodli zmluvné podmienky alebo dohody týkajúce sa priamo alebo nepriamo práv spotrebiteľa alebo obmedzujúce jeho práva a ktoré nie sú pre spotrebiteľa záväzné v rozsahu práv vyplývajúcich z tejto smernice;
- (8) keďže na zjednodušenie využívania zásady súladu so zmluvou je prospešné zaviesť vyvrátenú domnienku súladu so zmluvou, ktorá sa týka väčšiny bežných situácií; keďže takáto domnienka neobmedzuje zásadu zmluvnej slobody; keďže okrem toho pri absencii konkrétnych zmluvných podmienok, ako aj v prípade, keď sa použije doložka minimálnej ochrany, prvky uvedené v tejto domnienke sa môžu použiť na stanovenie nesúladu tovaru so zmluvou; keďže kvalita a prevedenie, ktoré môže spotrebiteľ racionálne očakávať, závisí okrem iného od toho, či je tovar nový alebo použitý; keďže prvky uvedené v domnienke sú kumulatívne; keďže, ak okolnosti prípadu poukazujú, že niektorý konkrétny prvok je zjavne nevhodný, ostatné prvky domnienky napriek tomu stále platia;
- (9) keďže predávajúci by mal byť priamo zodpovedný spotrebiteľovi za súlad tovaru so zmluvou; keďže toto je typické riešenie zakotvené v právnych poriadkoch členských štátov; keďže napriek tomu by si mal predávajúci slobodne, ako je ustanovené národným právom, uplatniť nárok na nápravu voči výrobcovi, predchádzajúcemu predávajúcemu v rovnakom zmluvnom reťazci alebo akémukoľvek

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 307, 16.10.1996, s. 8
a Ú. v. ES C 148, 14.5.1998, s. 12.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 66, 3.3.1997, s. 5.

⁽³⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 10. marca 1998 (Ú. v. ES C 104, 6.4.1998, s. 30), spoločné stanovisko rady z 24. septembra 1998 (Ú. v. ES C 333, 30.10.1998, s. 46) a rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 17. decembra 1998 (Ú. v. ES C 98, 9.4.1999, s. 226). Rozhodnutie Európskeho parlamentu z 5. mája 1999. Rozhodnutie rady zo 17. mája 1999.

- sprostredkovateľovi, pokiaľ sa takéhoto nároku na nápravu nevzdal; keďže táto smernica sa netýka zásady zmluvnej slobody medzi predávajúcim, výrobcom, predchádzajúcim predávajúcim alebo akýmkoľvek sprostredkovateľom; keďže národné právne predpisy majú stanoviť voči komu a ako môže predávajúci uplatniť takéto nároky na nápravu;
- (10) keďže v prípade nesúladu tovaru so zmluvou by mali mať spotrebiteľia právo na bezplatné uvedenie tovaru do súladu so zmluvou, pričom sa môžu rozhodnúť medzi opravou alebo náhradným tovarom, alebo, ak to nie je možné, mali by mať právo na zníženie ceny alebo zrušenie zmluvy;
- (11) keďže spotrebiteľ môže v prvom rade požadovať od predávajúceho, aby tovar opravil alebo nahradil, pokiaľ takýto nárok nie je nemožný alebo neprimeraný; keďže by sa malo objektívne stanoviť, či je nárok na nápravu neprimeraný; keďže nárok na nápravu by bol neprimeraný, ak by si vyžadoval neúnosné náklady v porovnaní s iným spôsobom nápravy; keďže na určenie, či sú náklady neúnosné, mali by náklady jedného spôsobu nápravy byť výrazne vyššie ako náklady iného spôsobu nápravy;
- (12) keďže v prípadoch nedostatočného súladu predávajúci môže vždy s cieľom vysporiadať sa ponúknuť spotrebiteľovi akúkoľvek primeranú nápravu; keďže spotrebiteľ rozhodne, či prijme alebo odmietne takúto ponuku;
- (13) keďže na umožnenie spotrebiteľom využívať výhody vnútorného trhu a kupovať spotrebný tovar v inom členskom štáte sa odporúča, aby v záujme spotrebiteľov výrobcovia spotrebného tovaru, ktorý sa predáva v niekoľkých členských štátoch, pripojili k výrobku zoznam s aspoň jednou kontaktnou adresou v každom členskom štáte, kde sa výrobok predáva;
- (14) keďže údaje o čase dodania neznamenajú, že členské štáty musia zmeniť svoje predpisy o prechode rizika;
- (15) keďže členské štáty môžu ustanoviť, že každé odškodnenie sa môže znížiť, aby sa zohľadnilo, že spotrebiteľ užíval tovar, odkedy mu bol doručený; keďže podrobné postupy, na základe ktorých sa uskutoční zrušenie zmluvy, môže stanoviť národné právo;
- (16) keďže špecifický charakter použitého tovaru spôsobuje, že je všeobecne nemožné ho nahradiť; keďže nie je všeobecne možné uplatniť právo spotrebiteľa na náhradu tohto tovaru; keďže členské štáty môžu umožniť, aby zmluvné strany dohodli pre takýto tovar kratšiu lehotu zodpovednosti;
- (17) keďže je vhodné včas obmedziť lehotu, počas ktorej je predávajúci zodpovedný za každý nesúlad, ktorý existuje v čase dodania tovaru; keďže členské štáty môžu tiež ustanoviť obmedzenie lehoty, počas ktorej si spotrebiteľia môžu uplatniť svoje práva za predpokladu, že takáto lehota neuplynie do dvoch rokov od času dodania; keďže ak podľa vnútroštátnych právnych predpisov čas, odkedy sa obmedzená lehota začína, nie je časom dodania tovaru, celkové trvanie obmedzeného obdobia ustanoveného národným právom nesmie byť kratšie ako dva roky od času dodania;
- (18) keďže v prípade opravy, náhrady alebo rokovaní medzi predávajúcim a spotrebiteľom na základe priateľského vysporiadania môžu členské štáty v súlade so svojím národným právom stanoviť pozastavenie alebo prerušenie lehoty, počas ktorej sa každý nesúlad musí prejavíť a v opodstatnených prípadoch aj premlčacej lehoty;
- (19) keďže by sa malo členským štátom umožniť stanoviť lehotu, v rámci ktorej musí spotrebiteľ informovať predávajúceho o každom nesúlade; keďže členské štáty môžu zabezpečiť vyššiu úroveň ochrany spotrebiteľa tým, že nezavedú takúto povinnosť; keďže v každom prípade by spotrebiteľia v rámci spoločenstva mali mať aspoň dva mesiace na to, aby informovali predávajúceho o jestvujúcom nesúlade;
- (20) keďže členské štáty by mali chrániť spotrebiteľov, ktorí nakupujú za hranicami, aby ich takáto lehota nepoškodila; keďže všetky členské štáty by mali informovať Komisiu o využívaní tohto ustanovenia; keďže Komisia by mala monitorovať účinky rôzneho uplatňovania tohto ustanovenia na spotrebiteľov a vnútorný trh; keďže informácie o využívaní tohto ustanovenia členským štátom by mali byť prístupné inému členskému štátu, spotrebiteľom a spotrebiteľským organizáciám v rámci spoločenstva; keďže prehľad situácie vo všetkých členských štátoch by sa preto mal uverejniť v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*;
- (21) keďže pre určité kategórie tovaru je bežnou praxou predávajúcich a výrobcov, že ponúkajú záruky na tovar, ktoré chránia spotrebiteľa pred akoukoľvek vadou, ktorá sa objaví v rámci určitej lehoty; keďže táto prax môže podnietiť súťaživosť na trhu; keďže takéto záruky sú právoplatnými nástrojmi marketingu, nemali by spotrebiteľa zavádzať; keďže, aby sa zabezpečilo, že spotrebiteľia nebudú zavádzaní, záruky by mali obsahovať určité informácie vrátane vyjadrenia, že záruka neovplyvní zákonné práva spotrebiteľa;
- (22) keďže zmluvné strany nesmú na základe vzájomnej dohody obmedziť alebo zrušiť platnosť práv, ktoré spotrebiteľom prináležia, pretože inak by bolo znemožnené poskytnúť právnu ochranu; keďže táto zásada by mala tiež platiť pre ustanovenia, z ktorých vyplýva, že spotrebiteľ si bol vedomý akéhokoľvek nesúladu tovaru, ktorý existoval

v čase uzatvorenia zmluvy; keďže ochrana udelená spotrebiteľovi podľa tejto smernice by nemala byť obmedzená tým, že sa zmluva bude riadiť právom nečlenského štátu;

- (23) keďže vnútroštátne právne predpisy a judikatúra v tejto oblasti v rôznych členských štátoch ukazujú, že vzrastajú záujem o zabezpečenie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa; keďže na základe tohto vývoja a skúseností získaných pri zavádzaní tejto smernice môže byť potrebné plánovať oveľa rozsiahlejšiu harmonizáciu najmä stanovením priameho ručenia výrobcu za vady, za ktoré je zodpovedný;
- (24) keďže členské štáty by mali mať možnosť, v oblasti, ktorej sa týka táto smernica, prijať alebo ponechať v platnosti prísnejšie ustanovenia, aby sa zabezpečila dokonca vyššia úroveň ochrany spotrebiteľa;
- (25) keďže na základe odporúčania Komisie z 30. marca 1998, ktoré sa týka zásad platných pre orgány zodpovedné za mimosúdne vyrovnávanie spotrebiteľských sporov ⁽¹⁾, členské štáty môžu zriadiť orgány, ktoré zabezpečia nestranné a účinné vybavovanie sťažností v národnom a cezhraničnom kontexte a ktoré spotrebiteľia môžu využívať ako sprostredkovateľov;
- (26) keďže je vhodné s cieľom ochrany kolektívnych záujmov spotrebiteľov, aby sa táto smernica pridala k zoznamu smerníc, ktoré obsahuje príloha k smernici 98/27/ES Európskeho parlamentu a Rady z 19. mája 1998 o súdnych príkazoch na ochranu záujmov spotrebiteľov ⁽²⁾,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Pôsobnosť a definície

1. Cieľom tejto smernice je aproximácia zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar s cieľom zabezpečiť jednotnú minimálnu úroveň ochrany spotrebiteľa v rámci vnútorného trhu.
2. Na účely tejto smernice:
- a) *spotrebiteľ*: znamená akúkoľvek fyzickú osobu, ktorá v zmluvách spadajúcich do pôsobnosti tejto smernice koná s cieľom, ktorý sa netýka jej obchodných činností, podnikania alebo profesie;
- b) *spotrebný tovar*: znamená akýkoľvek hmotný hnutelný predmet s výnimkou:
- tovaru predaného formou exekúcie alebo iným spôsobom na základe zákonnej moci,
  - vody a plynu, keď sa nepredávajú v obmedzenom objeme alebo určitom množstve,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 51.

— elektrickej energie;

- c) *predávajúci*: znamená akúkoľvek fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá na zmluvnom základe predáva spotrebný tovar v rámci svojich obchodných činností, podnikania alebo profesie;
- d) *výrobca*: znamená zhotoviteľa spotrebného tovaru, dovozcu spotrebného tovaru na územie spoločenstva alebo akúkoľvek osobu, ktorá sa označuje ako výrobca tým, že na spotrebný tovar umiestni svoje meno, obchodnú značku alebo inú odlišujúcu značku;
- e) *záruka*: znamená akýkoľvek záväzok predávajúceho alebo výrobcu voči spotrebiteľovi, ktorý sa poskytuje bez poplatkov a týka sa vrátenia zaplatenej ceny alebo náhrady, opravy spotrebného tovaru, prípadne inej nápravy, ak tovar nevyhovuje špecifikáciám, ktoré sú uvedené v záručnom liste alebo v príslušných propagačných materiáloch;
- f) *oprava*: znamená v prípade nesúladu uvedenie spotrebného tovaru do súladu s kúpnu zmluvou.

3. Členské štáty môžu ustanoviť, že výraz „spotrebný tovar“ sa nebude týkať použitého tovaru, ktorý sa predáva na verejných aukciách, ktorých sa môžu spotrebiteľia osobne zúčastniť.

4. Zmluvy na dodávky spotrebného tovaru, ktorý sa má zhotoviť alebo vyrobiť, sa na účely tejto smernice tiež považujú za kúpne zmluvy.

Článok 2

Súlad so zmluvou

1. Predávajúci musí spotrebiteľovi dodať tovar, ktorý je v súlade s kúpnu zmluvou.
2. Spotrebný tovar je v súlade so zmluvou, ak:
- a) zodpovedá popisu, ktorý poskytol predávajúci a má tie vlastnosti ako vzorka alebo model, ktoré predávajúci poskytol spotrebiteľovi;
- b) je vhodný na akýkoľvek konkrétny účel požadovaný spotrebiteľom, s ktorým bol v čase uzavretia zmluvy predávajúci oboznamovaný a akceptoval ho;
- c) je vhodný na účely, pre ktoré sa tovar rovnakého druhu bežne používa;
- d) má kvalitu a prevedenie, ktoré je bežné pri tovare rovnakého druhu a ktoré môže spotrebiteľ racionálne očakávať pri danom type tovaru a zohľadnení akéhokoľvek verejného vyhlásenia o konkrétnych vlastnostiach tovaru, ktoré o ňom predávajúci, výrobca alebo jeho zástupca učinil najmä pri propagácii alebo na označení.

3. Na účely tohto článku sa nepovažuje za nesúlad, ak si spotrebiteľ v čase uzavretia zmluvy uvedomoval, alebo si racionálne nemohol neuvedomovať nesúlad, alebo ak nesúlad pochádza z materiálov, ktoré dodal spotrebiteľ.

4. Predávajúci nie je viazaný verejnými vyhláseniami uvedenými v odseku 2 d), ak:

- preukáže, že nebol a nemohol racionálne byť si vedomý príslušného vyhlásenia,
- preukáže, že v čase uzavretia zmluvy bolo vyhlásenie opravené, alebo
- preukáže, že rozhodnutie kúpiť spotrebný tovar nemohlo byť ovplyvnené týmto vyhlásením.

5. Akýkoľvek nesúlad vyplývajúci z nesprávnej montáže spotrebiteľského tovaru sa považuje za rovnocenný s nesúladom tovaru, ak je montáž súčasťou kúpnej zmluvy na tovar a tovar montoval predávajúci, alebo sa montoval na jeho zodpovednosť. Toto taktiež platí, ak výrobok, ktorý má montovať spotrebiteľ, spotrebiteľ zmontuje a nesprávna montáž je spôsobená nedostatkami v návode na montáž.

Článok 3

Práva spotrebiteľa

1. Predávajúci zodpovedá spotrebiteľovi za akýkoľvek existujúci nesúlad v čase dodania tovaru.

2. V prípade nesúladu má spotrebiteľ právo, aby sa podľa odseku 3 tovar bezplatne uviedol do súladu tak, že sa opraví alebo nahradí, alebo sa primerane zníži cena, alebo v súlade s odsekmi 5 a 6 sa zruší zmluva týkajúca sa takéhoto tovaru.

3. V prvom rade môže spotrebiteľ požadovať od predávajúceho, aby tovar opravil alebo nahradil, v oboch prípadoch bezplatne, pokiaľ to nie je nemožné alebo neprimerané.

Náprava sa považuje za neprimeranú, ak predávajúcemu vzniknú náklady neprimerané v porovnaní s alternatívnou nápravou vzhľadom na:

- hodnotu tovaru v prípade, ak by nesúlad neexistoval,
- závažnosť nesúladu a
- skutočnosť, či sa alternatívna náprava môže uskutočniť bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.

Každá oprava alebo náhrada sa uskutoční v rámci primeranej doby a bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa pri zohľadnení vlastností tovaru a účelu, na ktorý spotrebiteľ tovar potreboval.

4. Termín „bezplatne“ v odsekoch 2 a 3 sa vzťahuje na nevyhnutné náklady, ktoré sa vynaložia pri uvedení tovaru do súladu, hlavne náklady na poštovné, prácu a materiál.

5. Spotrebiteľ môže požadovať primerané zníženie ceny alebo zrušenie zmluvy:

— ak spotrebiteľ nemá nárok ani na opravu, ani na náhradu, alebo

— ak predávajúci v primeranom čase neuskutočnil nápravu, alebo

— ak predávajúci neuskutočnil nápravu bez závažných ťažkostí pre spotrebiteľa.

6. Spotrebiteľ nemá nárok na zrušenie zmluvy v prípade málo významného nesúladu tovaru so zmluvou.

Článok 4

Právo na odškodnenie

Keď je posledný predávajúci zodpovedný spotrebiteľovi za nesúlad vyplývajúci z konania alebo nedbalosti výrobcu, predchádzajúceho predávajúceho v rovnakom zmluvnom reťazci alebo akéhokoľvek iného sprostredkovateľa, posledný predávajúci má právo uplatniť nárok na nápravu voči zodpovednej osobe alebo osobám v zmluvnom reťazci. Národné právo stanoví voči ktorej zodpovednej osobe alebo osobám môže posledný predávajúci uplatniť nárok; určí príslušné opatrenia a výkonné podmienky.

Článok 5

Lehoty

1. Predávajúci zodpovedá podľa článku 3 v prípade, keď sa nesúlad prejaví do dvoch rokov od dodania tovaru. Ak podľa vnútroštátnych právnych predpisov práva ustanovené v článku 3 ods. 2 podliehajú premlčacej lehote, táto lehota nemôže byť kratšia ako dva roky odo dňa dodania tovaru.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, aby spotrebiteľ s cieľom uplatniť svoje práva musel informovať predávajúceho o nesúlade v lehote do dvoch mesiacov odo dňa, keď zistil takýto nesúlad.

Členské štáty informujú Komisiu o využívaní tohto odseku. Komisia monitoruje účinky tejto možnosti pre členské štáty na spotrebiteľov a vnútorný trh.

Komisia najneskôr do 7. januára 2003 pripraví správu o využívaní tohto odseku členskými štátmi. Táto správa sa uverejní v *Úradnom vestníku Európskych spoločností*.

3. Pokiaľ sa nepreukáže inak, akýkoľvek nesúlad, ktorý sa objaví do šiestich mesiacov od dodania tovaru, sa považuje za existujúci v čase dodania, pokiaľ tento predpoklad nie je nezlučiteľný s charakterom tovaru alebo charakterom nesúladu.

Článok 6

Záruky

1. Záruka je právne záväzná pre toho, kto ju ponúka na základe podmienok ustanovených v záručnom liste a príslušnej propagácii.

2. Záruka:

- uvádza, že spotrebiteľ má zákonné práva podľa platných vnútroštátnych právnych predpisov, podľa ktorých sa riadi predaj spotrebného tovaru a objasňuje, že tieto práva nie sú zárukou ovplyvnené,
- uvádza jednoduchým a zrozumiteľným spôsobom obsah záruky a dôležité údaje potrebné na uplatnenie nároku na základe záruky, hlavne trvanie a územnú pôsobnosť záruky, ako aj meno a adresu poskytovateľa záruky.

3. Na žiadosť spotrebiteľa môže byť záruka dostupná v písomnej forme alebo na inom stálom nosiči, ktorý má k dispozícii a má k nemu prístup.

4. V rámci svojho územia môže členský štát, v ktorom sa spotrebný tovar predáva, v súlade s predpismi zmluvy, ustanoviť, aby sa záruka vystavila v jednom alebo viacerých jazykoch, ktoré určí spomedzi úradných jazykov spoločenstva.

5. Ak by záruka porušovala požiadavky odseku 2, 3 alebo 4, v žiadnom prípade nebude ovplyvnená platnosť tejto záruky a spotrebiteľ ju stále môže považovať za právoplatnú a môže vyžadovať jej dodržiavanie.

Článok 7

Záväznosť

1. Všetky zmluvné podmienky alebo dohody uzavreté s predávajúcim predtým, ako bol predávajúcim na nesúlad upozornený, ktoré priamo alebo nepriamo rušia platnosť alebo obmedzujú práva spotrebiteľa vyplývajúce z tejto smernice, nebudú podľa národného práva pre spotrebiteľa záväzné.

Členské štáty môžu ustanoviť, aby v prípade použitého tovaru predávajúcim a spotrebiteľ odsúhlasili zmluvné podmienky alebo dohody s kratšou lehotou zodpovednosti predávajúceho, ako je ustanovené v článku 5 ods. 1. Takáto lehota nesmie byť kratšia ako jeden rok.

2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie, aby spotrebiteľia neboli zbavení ochrany, ktorú im poskytuje táto smernica v dôsledku toho, že sa ako právo, ktorým sa zmluva riadi, zvolí právo nečlenského štátu v prípade, keď má zmluva úzku spojitosť s územím členských štátov.

Článok 8

Národné právo a minimálna ochrana

1. Práva vyplývajúce z tejto smernice sa uplatnia bez dopadu na iné práva, ktorých sa môže spotrebiteľ dovoliť podľa národných predpisov platných pre zmluvnú a mimozmluvnú zodpovednosť.

2. Aby sa zabezpečila vyššia úroveň ochrany spotrebiteľa môžu členské štáty prijať alebo ponechať v účinnosti prísnejšie ustanovenia kompatibilné so zmluvou v oblasti, ktorej sa týka táto smernica.

Článok 9

Členské štáty prijímú príslušné opatrenia na informovanie spotrebiteľa o národnom práve transponujúcom túto smernicu a vyzvú, pokiaľ je to účelné, profesijné organizácie, aby informovali spotrebiteľov o ich právach.

Článok 10

Príloha k smernici 98/27/ES sa doplní nasledovne:

„10. Smernica 1999/44/ES Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 o určitých aspektoch predaja spotrebného tovaru a záruk na spotrebný tovar (Ú. v. ES L 171, 7.7.1999, s. 12).“

Článok 11

Transpozícia

1. Členské štáty najneskôr do 1. januára 2002 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 12

Preskúmanie

Komisia najneskôr do 7. júla 2006 preskúma uplatňovanie tejto smernice a predloží správu Európskemu parlamentu a Rade. V správe sa okrem iného preskúmajú dôvody na zavedenie priamej zodpovednosti výrobcu a ak je to účelné, doplnia sa príslušné návrhy.

Článok 13

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev.

Článok 14

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 25. mája 1999

Za Európsky parlament

Predseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

Predseda

H. EICHEL